

МОЛОДІЖНИЙ КОМУНАР

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Орган Кіровоградського обласного ЛКСМУ

Виходить з 3 грудня 1939 р.

Субота, 21 січня 1984 року

№ 9 (3360).

Ціна 2 коп.

МИ — ЗА МИР!

«Не бути війні!»

Під таким девізом недавно пройшов огляд комсомольської і політичної імені у нашому технікумі. В ньому взяли участь усі навчальні групи. У програмі цього огляду входили не тільки виступи учасників художньої самодіяльності. Хлопці й дівчата пропели конкурсно-виставку політичних плакатів, огляд рефератів, присвячених 40-річчю визволення Кіровоградщини від німецько-фашистських загарбників. Найкращими визнані роботи Юрія Корпєва, Вікторії Анікович та Юрія Пишикова.

Частими гостями учнів були ветерани Великої Вітчизняної війни і праці, лектори обласної організації товариства «Знання». Чимало колишніх фронтовиків трудяться нині у самому технікумі. Це підполковник запасу ви-

кладач початкової пієської підготовки Н. П. Івшин, викладач фізвиховання П. А. Новиков, підполковник запасу Г. М. Смоленський та інші. Нелегкими військовими дорогами прийшли вони до переможної весни 1945-го.

Авторитетне журі у складі членів партійного бюро, комітету комсомолу, голів циклових комісій, членів ради художньої самодіяльності підбило підсумки огляду комсомольської і політичної пієської. Переможцями стали групи М-36, Б-22, М-34, де групкомсоргами відповідно Михайло Михайлов, Ольга Слонь та Володимир Мунтян.

С. ОРИЩЕНКО,
секретар комітету комсомолу Кіровоградського технікуму механізації сільського господарства.

Такою ось — з милою, щирою усмішкою — бачать її щодня колгоспники села Злиники Маловисіпського району. І щодня в післяобідню пору чечать з її рук листів, газет і журналів. А в тому, що отримують їх вчасно — не сумніваються. Бо Надія Сударчинова — листоноша за покликанням. Сім років навідується комсомолка щодня до кожного з 350 дворів своєї ділянки. Односельці сердечно дякують Наді за її роботу.

Фото В. ГРИБА.

Прес-конференція для журналістів

19 січня в облвиконкомі відбулася прес-конференція для журналістів області з питань економічного і соціально-культурного розвитку Кіровоградщини, яку влаштували виконком обласної Ради народних депутатів і обласна організація Спілки журналістів України. Про підсумки виконання плану 1983 року і завдання, які стоять перед трудівниками області в четвертому році одинадцятої п'ятирічки, журналістів проінформувала голова облвиконкому В. І. Желіба. Було підкреслено важливість рішучого переведення економіки області на шлях інтенсифікації.

Секретар облвиконкому В. А. Долиняк повідомив учасників прес-конференції про хід підготовки до виборів у Верховну Раду СРСР у нашій області.

На запитання журналістів відповіли перший заступник голови облвиконкому М. П. Громовий, заступники голови облвиконкому В. П. Пустовий, Е. П. Рейзвих, Е. М. Чабаненко.

ВІСТІ
з ульяновського району

ПІДТВЕРДИЛИ РЕПУТАЦІЮ

Високими виробничими показниками ознаменував минулий рік комсомольсько-молодіжний колектив кондитерського цеху ресторану «Світанок» (старший кондитер О. А. Жинкул, групкомсорг А. Вінярська). При плані 145 центнерів здобобуло 149, а 990 центнерів кондитерських виробів дівчата виготовили відповідно 161,1 та 1015,6 центнера солодкої продукції.

Ці результати — ще одне вагоме підтвердження звання кращого колективу серед споріднених КМК підприємств громадського харчування.

У КНИГАРНІ — ЛЮДНО

64300 примірників книг одержала минулого року читачі району з прилавків райцентрівського магазину «Книги». Причому понад план продано 1800 примірників. Це свідчить про велику роботу по популяризації і розповсюдженню книг, яку постійно проводять продавці — члени комсомольсько-молодіжного колективу на чолі з керівником Г. Д. Намазовою та групкомсоргом Антоніною Козак.

Підготував **С. КРАВЕЦЬ,**
інструктор Ульянівського райкому ЛКСМУ України.

СОЦІАЛІСТИЧНІ ЗОБОВ'ЯЗАННЯ

комсомольсько-молодіжний колектив птахофабрики колгоспу імені Жданова Новоукраїнського району (керівник І. Г. Дороженко, групкомсорг Ольга Коробка)

Втілюючи в життя завдання Продовольчої програми СРСР, виконуючи накреслення грудневого (1983 р.) Пленуму ЦК КПРС, комсомольсько-молодіжний колектив фабрики зобов'язується:

— виробити в четвертому році одинадцятої п'ятирічки 7 мільйонів 200 тисяч штук яєць, в перерахунок на кожні 100 гектарів зернових — 230 тисяч штук;

— від кожної курки-несучки отримати за рік не менше як по 180 яєць;

— підвищуючи продуктивність праці, добитися, щоб собівартість тисячі яєць не перевищувала 55 карбованців;

— продати державі 6 мільйонів 830 тисяч штук яєць;

— продукцію при цьому відправляти тільки високої якості;

— зберегти все поголі-в'я курей;

— суворо дотримуватися зоотехнічних вимог;

— регулярно дбати про своєчасну заміну курок-несучок та перевиконання плану продажу державі м'яса птиці;

— підтримувати на фабриці зразковий санітарний стан;

— концентровані та інші корми згодовувати птиці тільки у підготовленому вигляді;

— постійно боротись за поліпшення організації праці, дальшого зміцнення трудової дисципліни, посилення режиму економії і бережливості;

— членам комсомольсько-молодіжного колективу підвищувати свій ідейно-політичний рівень.

Соціалістичні зобов'язання обговорені і затверджені на загальних зборах колективу.

Електрослюсар радгоспу «Третій вирішальний» Новоградівського району Микола Іванович Грузицький авторитет заслужив сумлінною працею, високими професійними навичками, чуйним ставленням до людей. У першу чергу до тих, хто починає своє трудове життя. На знімку: уважно слухає М. І. Грузицького молодий робітник Микола САЕНКО.

Фото С. ФЕНЕНКА.

Той день для Наталі Куркіної з будівельного управління № 2 тресту «Кіровоградмськбуд» був позначений подвійною урочистістю. Її день народження співпав із кінцем року. Привітати Наталю прийшла вся бригада на чолі з бригадиром Лідією Миколаівною Кужухар. Веселий гурт заповнив вагончик. Поздоровлення, подяки, побажання... Того дня я й бесідувала з нею — збудженою, святковою.

На порозі нових звершень

— Наталю, чим знаменний був для тебе минулий рік?

— По-перше, він дав мені ще одну можливість переконатися, що не помилилась, вбравши спеціальність маляра. Хоча й довелось попроситися із давньої мрії: хотіла стати геологом. Та скільки краси в моїй професії! Тільки байдужа людина не може відчувати її. І коли до мене звертаються: «Наталю, поглянь, як у мене ця стіна вийшла?», я дуже горджуся довірям.

По-друге, знов і знов подумки повертаюся до тих новобудов, які зводила протягом року наша бригада. Це і нова школа № 25, і кооперативний дев'ятиповерховий будинок по вулиці Падєєва, і остиглер — гуртожиток педінституту. Всі ці будівлі піли нашого життя і хвилюючи пам'ять на довгі роки.

Ще одне. Із задоволенням продовжувала свою

відповідальну роботу як депутат Кіровоградської районної Ради народних депутатів міста Кіровограда у секторі охорони здоров'я. Та найпам'ятнішими стали дні, коли одержала рекомендацію для вступу кандидатом у члени КПРС і мене обрали секретарем комсомольської організації будівельного управління № 2.

— І як почуває себе сьогодні вагажок молоді?

— Прохочувати не буду — раніше світлова робота в управлінні йшла самопливом, зібрати членські внески було цілою проблемою, активність комсомольців практично дорівнювала нулю. Ось такий баласт бездіяльності довелось зрушувати з місця. Необхідно було активізувати рішення заходів. Комсомольсь М. шість років не платив внесків. Спробував поговорити з ним, виявити причини такої поведінки. Однак настільки все-таки людина звикає до

безвідповідальності! Хлопець байдуже відмахнувся. Поставила питання на збори — порушника Статуту виключили з комсомолу. Молодь мене підтримала, тільки керівник бригади, в якій працює хлопець, обурювався. Та я впевнена в своїй правоті.

— Наталю, озирнісь на хвилинку в минулий рік. Що б ти хотіла виправити або зробити з того, що, можливо, не встигла?

— На перший погляд, встигла багато, але протягом усього року постійно відчувала, що не вистачає часу. А звідси — якимось почуттям невдоволеності собою. Мабуть, це відчуває кожна людина, у якій долається справ і обов'яз-

ків і яка знає, що все ж таки можна було зробити набагато більше. Так що якби повернулася у рік 1983-й — більше б цінувала кожну хвилину.

— Що б ти хотіла побажати собі і своїй бригаді на порозі нового року?

— Собі як комсомольському секретареві — такого взаєморозуміння з молоддю, як у бригаді комуніста Андрія Бахтія. Як людини, котрій виповнилося двадцять років. — здійснення всіх мрій, одна з яких незабаром стане реальністю — у квітні закінчу навчання у Кіровоградському будівельному технікумі. А своїм подрузам по бригаді, які цього року зайняли друге місце у соціалістичному змаганні серед комсомольсько-молодіжних колективів будівельного управління № 2, — бути тільки першими.

Інтерв'ю взяла
С. ТРЕНИЧ.
м. Кіровоград.

СЬОГОДНІ МИНАЄ 60 РОКІВ ВІД ДНЯ СМЕРТІ В. І. ЛЕНІНА

ОДНА З ПЕРШИХ ДУМ ПРО ВОЖДЯ

Безперервний потік відвідувачів лєнінських місць у місті на Неві. Про хвилюючі сторінки історії нагадує дім на розі Сердобольської вулиці і проспекту Карла Маркса. Він приваблює до себе тисячі екскурсантів із різних куточків нашої країни та з-за рубежу.

Тут, у квартирі більшовицьки М. В. Фофанової, активної учасниці революційного руху, у жовтні 1917 року жиня Володимир Ілліч Ленін. Звідси, зі свого останнього неспіврозумілого притулку, він керував підготовкою Жовтневого збройного повстання. З цього будинку в ніч на 25 жовтня 1917 року Ленін відправився в штаб Великого Жовтня — Смольний.

На знімку: студенти Ленінградського підліткового медичного інституту на екскурсії в лєнінській квартирі-музеї на Сердобольській.

Фото Ю. БЕЛІНСЬКОГО.
Фотокроніка ТАРС.

Образ дорогого Ілліча, життя якого без залишку було віддане боротьбі за народне щастя, належить до найулюбленіших у радянському фольклорі. В численних творах Ленін виступав як вождь і вчитель народних мас. За народно-поетичним уявленням перемога великої лєнінської правди — це перемога світа над темрявою, справедливості над злом, комунізму над капіталізмом.

Нерідко реалістичне змалювання діяльності Володимира Ілліча поєднується з романтично-піднесеним, де народні співці вдаються до традиційних образів орла, сокола, що символізують хоробрість і відвагу, мужність і силу, незламність і бойовитість, наступальність і тверду віру в прийдешню перемогу.

Згадаймо хоча б одну з перших українських радянських дум «Хто ж той Сокол, товариші?», що була записана 1927 року в Охтирці на Сумщині студентом робітфаку одного з харківських вузів Г. Панченком з уст народного співця Чернігівця. Високохудожній епічний твір відразу ж набув широкого визнання й слави, став одним з перших нерукотворних пам'яток вождеві пролетарської революції, започаткував народну Ленініану. Глибокі почуття і

яскравий реалістичний зміст, невимучено й просто висловлені старим українським музиком, були близькі й зрозумілі всім.

Твір починається традиційним зачином, змальовуючи картину нелюдських страждань солдатів царської армії на фронтах кровопролитної світової імперіалістичної війни:

Була зима з відлигою,
А друга люта,
Настраждалися солдатики,

Залізом окуті.

Картина народного страждання, підсилена рецитативом, набула глибокого соціального звучання, вражаючи силою впливу на слухача.

І ось над скопами з'являється могутній і безстрашний Сокол, що гаряче закликає солдатів до боротьби з царизмом:

«Чи не годі вам, товариші,
В окопах зогнивати?
Бо вже час нестася,

солдатики,

Свою долю здобувати!»

З глибоко символічним образом Сокола тісно пов'язані думи й сподівання пригнобленого люду, що віками мріяв про справедливість, кращу долю, щастя, мирну працю. Народ палко любив Сокола, твердо вірив йому, всіляко захищав, оберігає від ворогів. У цьому

му сила Леніна, його органічний зв'язок з масами: Та як чули генерали Соколіну мову.

Наказали стрільцям убити Сокола оцього:
«Ой хто заб'є його

бистро,

Візьме нагороду.

Від царя він її візьме

Та від його роду».

Ой і скопів стрілець

бистро

Рушниченьку в руку.

Тільки вціпив не

в Сокола —

В генерала-дуку.

Сильним епізодом думи є змалювання картини боротьби народу з царськими поневолювачами, де застосовані символічні образи бурі, грому, розбурханості стихії:

І здійснилась тоді буря,
Хуртовина дужа,
Зашуміли, немов море,
Над землею люди.

А Сокол — провісник во-

лі —

... все літає

Він людей усіх скликає,

В битву провозжає:

«До зброї! До зброї!

Доки пани не полягли,

Як бур'ян під косом!».

З перемогою Великого

Жовтня час, про який мріяло

людоство, настав:

Робітникам краще стало,

І зіткнули вільно

трудолюбів селяни.

Закінчується дума смертю Сокола, але безсмертям

його ідей, неастирушністю його справ, картинною оновлення землі, всонародним улавленням керманіча Великої Жовтневої соціалістичної революції:

Умер Сокол,

Знемігся він,

перетрудиася,

Його іменем великим

Світ весь обновиася.

Хто ж той Сокол,

товариші,

Куди линув, де він?

То ж не Сокол,

То наш любий

Володимир Ленін!

Думі близько 60 літ, та

не старіє вона, а передаеться з уст одного народного

співця другому, третьому...

Так, після Чернігівця її підхопив Егор Мовчан. У його

прекрасній інтерпретації

твір слухали харків'яни, ки-

яни, москвичі, лєнінградці...

В думі «Хто ж той Сокол,

товариші?», як і в інших, яскраво втілені народні мрії

про правду, про справедли-

вість, про мир, про наймо-

ральніші норми громадсь-

кого життя, соціальний

прогрес. Тема думи черво-

ною ниткою проходить у

ряді живописних полотен,

скульптурних, музичних та

літературних творах, при-

своєчасних заснованих пер-

шою в світі соціалістичної

держави — великому Лені-

ну.

Б. СЛЮСАР.

м. Світловодськ.

ОЦІНКУ СТАВИТЬ ПРАКТИКА

Основи марксизму-ленінізму й історія комсомолу, розвиток соціалістичного змагання і основи комуністичної моралі... Багато цікавих і актуальних питань вивчають комсомольці тресту «Олександріяважбуд» на заняттях у системі комсомольської політосвіти. У більшості з цих ідеологічних осередків панує справді творча атмосфера. Така, як скажімо, на заняттях школи основ марксизму-ленінізму, створеної на базі комсомольсько-молодіжного колективу Н. Робейко з управління механізації.

Багато тут залежить від пропагандиста члена КПРС, начальника відділу кадрів управління Валентини Сергіївни Клепикової. Вона ґрунтовно готується до занять, уміє дохідливо і захоплююче подати теоретичний матеріал.

Безумовно, однієї підготовленості пропагандиста для такої активності недостатньо. Валентина Сергіївна зуміла так організувати навчання, що у штукатурів стало правилом, готуючись до занять, вести конспекти, читати багато суспільно-політичної літератури.

Школа принесла цій бригаді безперечну користь

— дівчата стали серйозніше ставитися до роботи, зміцніла дисципліна. Колектив неодноразово виходив переможцем у соціалістичному змаганні серед КМК тресту, серед кращих ця бригада і в соціалістичному змаганні серед молодіжних будівельних колективів Олександрії.

Якщо школа у бригаді Н. Робейко працює вже другий рік, то хлопці з колективної бригади В. Узлова з будівельного управління № 5 тільки розпочали заняття у школі економічної освіти. Вивчають курс «Розвиток соціалістичного змагання, виховання комуністичного ставлення до праці». Пропагандист тут — молодий комуніст член комітету комсомолу тресту Василь Узлов. У чому переваги цієї школи? У тісному поєднанні теоретичних питань із щоденною практикою бригади. Сьогодні колектив прагне впроваджувати елементи бригадного підряду. На одному з останніх своїх занять молоді будівельники вивчили і обговорили постанову ЦК

КПРС, Ради Міністрів СРСР «Про дальший розвиток та підвищення ефективності бригадної форми організації та стимулювання праці у промисловості».

У минулому році були нарікання на роботу школи комсомольської політосвіти у житлово-комунальній конторі. Тепер цей осередок переходить із пасивних у активні. Тут у школі молоді лєнінці вивчають курс «Молоді про партію».

Є серйозні претензії до організації комсомольської політосвіти у четвертому будівельному управлінні (секретар комсомольської організації Н. Мяхенька). В управлінні мало приділяється уваги політико-виховній роботі з молоддю. Наприклад, тут слабо залучається до лав ВЛКСМ кращі молоді виробничники, хоч база для росту організації є. Надійним помічником у вирішенні цього питання могла б стати школа молодих лєнінців. Адже заняття у ній проходять за програмою курсу «Наш Ленінський комсомол». Та у складі школи — жодного пред-

ставника неспілкової молоді, та й самі комсомольці у прагненні не завжди можуть бути прикладом сумлінного ставлення до занять.

Ще гірше йдуть справи у школі суспільно-політичних знань, яку створено у комсомольській організації автобазі № 23 (секретар М. Злигостев). Школа вивчає курс «Основи комуністичної моралі», але серед молоді автобазі не відчувается впливу цих занять. Про який вплив може йти мова, коли тільки протягом року ми розглянули справи п'яти комсомольців автобазі за порушення громадського порядку.

Я навія позитивні і негативні приклади, співставляючи роботу цієї чи іншої школи комсомольської політосвіти з виробничими та громадськими справами всієї комсомольської організації в цілому. Саме таке порівняння є найраціональнішим підходом у визначенні ефективності навчання.

В. ДЕДУРА,
секретар комітету комсомолу тресту «Олександріяважбуд».

Лісна мова
ДО ПОЛІТЗАНЯТТЯ

Хоч листа й не було надруковано

У пошті редакції газети «Молодий комунар» нерідко трапляються листи, у яких молодь скергується на погану роботу сільських будинків культури. Редакція направляє деякі листи на перевірку у районні відділи культури, райкоми комсомолу.

Недавно ми отримали відповідь від завідувача відділом культури Долинської районної Ради народних депутатів В. А. Олійника, секретар райкому комсомолу В. О. Пилипишин, голова виконкому Хашуватського сільського району В. І. Лісниченко повідомили редакції, що при перевірці скарги молоді села Хашуватого на незадовільну роботу будинку культури факти не підтвердилися.

У Хашуватському сільському будинку культури працюють гуртки художньої самодіяльності: хорівий, вокальний (жіночий), духовий (для дітей і для дорослих окремо), танцювальний (три вікові групи), фотогурток (дитячий), драматичний. Є оркестр народних інструментів, вокально-інструментальний ансамбль «Молодіжні ритми», агітбригада. Заняття гуртків проводяться щодня, крім неділі і понеділка.

ВЛКСМ України В. Панченко. — Під час проведення вечорів у будинку культури чергують члени комсомольського оперативного загону».

* * *

Завідувач відділом культури виконкому Гайворонської районної Ради народних депутатів В. А. Олійник, секретар райкому комсомолу В. О. Пилипишин, голова виконкому Хашуватського сільського району В. І. Лісниченко повідомили редакції, що при перевірці скарги молоді села Хашуватого на незадовільну роботу будинку культури факти не підтвердилися.

У Хашуватському сільському будинку культури працюють гуртки художньої самодіяльності: хорівий, вокальний (жіночий), духовий (для дітей і для дорослих окремо), танцювальний (три вікові групи), фотогурток (дитячий), драматичний. Є оркестр народних інструментів, вокально-інструментальний ансамбль «Молодіжні ритми», агітбригада. Заняття гуртків проводяться щодня, крім неділі і понеділка.

Полум'яний патріотизм і інтернаціоналізм — характерні риси захисників радянської Батьківщини. Де б не доводилося їм служити, вони з честю виконують військовий обов'язок.

На знімку: вручення нагороди рядовому Ф. Хакімову, одному із багатьох радянських воїнів, що мужньо виконують свій інтернаціональний обов'язок в Афганістані.

Фотокроніка ТАРС.

НА ОГЛЯДІ — ТВОРЧИСТЬ

Утрое прискорив процес виявлення несправностей датчика в металлообработных верстатах з програмно-числовим управлінням електронний прилад, що його сконструював молодий інженер виробничого об'єднання «Запоріжтрансформатор» Олександр Асанов. Новинку визнано однією з кращих на виставці технічної творчості молоді об'єднання, а раніше вона була відзначена золотою медаллю виставки «Майстри майбутнього», що проходила у НДР. Цей оригінальний прилад — один з багатьох експонатів, представлених

на традиційному огляді творчих розробок молодих трансформаторобудівників. Жюрі високо оцінило запропонований слюсарем Олександром Бойком і Анастасієм Івашенком пристрій для зміцнення металорізального інструменту, а також пристрій для вимірювання товщини намотки бакеїтних циліндрів конструкції радіоналізаторів Юрія Діденка і Володимира Бойка.

В об'єднанні кожен третій молодий робітник та інженер займається технічною творчістю.

Кор. РАТАУ.

У чудовій країні дитинства

Недавно із всеосяжного піонерського табору «Артек» повернувся шестикласник Новоархангельської СШ Станіслав Наконечний.

З нетерпінням чекали товариші по школі, друзі Слава того моменту, коли він по приїзді розповість про незабутні дні перебування у піонерській здравниці, відомій на весь світ. Одним з перших запросили хлопчика до себе в клас ювентенія 3 «А» класу.

Вони уважно слухали розповідь старшого товариша і про славі традиції «Артеку», і про нових численних друзів, які появились у піонера в таборі. Особливо запам'ятався третьокласникам такий момент. Разом із Славом перебували в «Артеці» діти з Сальвадору. Коли їм запропонували відпочити, вони вмоєлися на підлозі, а не в ліжку. Працівники табору були страшенно здивовані і занепокоєні цим. А діти пояснили, що вони із сімей бідняків і звикли спати тільки на підлозі...

Станіслав повідомив, що він хлопчиком і дівчаткам із союзних республік та зарубіжних країн розповідав, який гарний і квітучий їхній край, як усі радянські люди борються за мир. Так, лише учні і вчителі Новоархангельської десятирічки торік перевели до Фонду миру 775 карбованців.

Н. СТІЛЬЧУК.
Новоархангельський район.

Укладено договір

Між комсомольсько-молодіжними колективами тракторної бригади № 2 колгоспу «Первомай» Маловісківського району і тракторної бригади № 2 колгоспу «Дружба» Новоукраїнського району укладено договір про соціалістичне змагання на 1984 рік. Договором передбачено, що підсумки змагання будуть підбиватися щоквартально, а для перевірки організації змагання колективи обмінюватимуться делегаціями та інформацією про передовий досвід і трудові досягнення.

Організація ділового соціалістичного змагання між комсомольсько-молодіжними колективами тракторних бригад двох районів сприятиме успішному виконанню планів і соціалістичних зобов'язань одинадцяті п'ятиріччя.

В. ТІЛЬНОВ.
Маловісківський район.

ШОВ березень 1944 року. Радянські воїни вели наступальні бої на території Голованівського району. Попереду Південний Буг. На правому березі зайняли оборону фашисти. Міст через річку був зруйнований. Підступили до річки обстрілювалися вдень і вночі.

Перед воїнами 233-ї Кременчуцької — Знаменської стрілецької дивізії було поставлене завдання: переправитися на противаговий берег і знищити ворога.

Першими добровольцями стали О. Войтенко, Г. Груєнко, Г. Мазур, І. Врублевський, В. Дробаха. Всі вони написали заяву: «Якщо загинемо, вважайте нас комуністами». Сміливі переправилися на саморобних плотах. Вдалося непоміченим добратися до середини річки, і тут фашисти відкрили по них шалений вогонь. Поранено В. Дробаху й І. Врублевського. Розбито й пліт. Воїни опинилися в крижаній воді. А до берега ще далеко.

Іх було 52 комсомольці, а залишилося в живих після форсування річки 12. Весняні води холодні і калямутні. Неприємних сміливців Дробаху і Вруб-

левського на березі знайшла вчителька А. Я. Гриневич. Забрала в хату, зігріла, перодягла, нагодувала, перев'язала рани.

Шоб не допустити руйнувань у Люшинева, командування вирішило вести переправу нижче по течії, біля невеличкого села Зелена Левада. Фор-

суванням керували командир 572 та 734 стрілецьких полків А. Р. Пастушенко і Л. Я. Змієв. Частині воїнів вдалося переправитися і закріпитися на правому березі. Сюди впрорили Змієв і Пастушенко. Разом із ними були рядові І. Юсупов, О. Войтенко, Г. Груєнко, В. Рачкованов. Визволителі поспішали до берега. Раптом з'явився ворожий літак, і полетіли одна за одною бомби. Почулася кулеметна черга. Навколо клекотіла вода. Човен, в якому плвли командири А. Р. Пастушенко і Л. Я. Змієв, пошкоджено. Він пішов на дно. Радист із радіостанцією потопив. Командири

поранені. На допомогу Л. Я. Змієву кинувся Ібрагім Юсупов, а А. Р. Пастушенко продовжував керувати переправою. Григорій Груєнко, Олександр Войтенко, Беніамін Рачкованов перепливали річку, добравшись до своїх і передали наказ командування: «Йти кроку назад!»

НА КОНКУРС «ЦЕ ПОТРІБНО ЖИВИМ»

ІХ БУЛО 52...

Фашисти хотіли скинути сміливців у річку. Ворог посміявся. У наших воїнів скінчилися боеприпаси, але вони знали, що не відступлять. А тили ще були на лівому березі. І тоді над Бугом почувся звитяжний голос:

— Комуністи! Вперед! Войтенко, Груєнко, Рачкованов першими кинулися на контратакуючих німців. За ними піднялися всі бійці. Не витримали натиску фашисти, відступили, а потім почали тікати. Плацдарм на правому березі річки був захоплений і розширений. Воїни 233-ї Кременчуцької — Знаменської стрілецької диві-

зії з честю виконали наказ командування.

...Тиша над українським селом Люшинева. Тиша над Бугом. Зелене його лівий берег, зелене правий. А на високому горбі, серед розкішних дерев, височить пам'ятник — бронзова постать солдата. Рука стискає древо гвар-

дійського прапора. У братській могилі сплять річним сном 89 героїв, які віддали своє життя за око мирної тиші, сонце, небо. Імена, імена, імена... Відомі й невідомі. А спільне одне — доблесне і величезне — Син землі своєї. Воїн-визволитель.

До братської могили йдуть матері, сестри, діти, онуки загиблих. Привозять жменюк землі з батьківщини, а додому везуть землю, взятую на могилі.

В гостях у слідопитів нашої школи побувала мати майора Змієва Мотрона Прокопівна та дружина Валентина Василівна з Москви, брат Ібрагім Юсупов Набіжон Юсу-

пов з Узбекистану. Мати І. Врублевського з Красноярска приїхати не змогла. Вона надіслала маленьку посиловку. В ній коробочка з землею, фото сина, і... кедрові шишки. «Збережіть, діти, кедрову шишку, фото Вані і землю в своїй кімнаті бойової слави. Ваня дуже любив свою рідну землю і кедровий ліс».

На зустріч півтернів з Москви приїжджав колишній командир 233-ї стрілецької дивізії І. М. Володаров, чия ім'я присвоєно загону слідопитів. На змаганнях де колись пройшли з боями і залишили не мало друзів, приїхали колишній командир полку А. Р. Пастушенко зі Львова, його ад'ютант С. С. Шевченко з Рязані. Були гості з Одеси, Куйбишева, Запоріжжя, з села Родієвкі Олександрівського району приїжджав В. Т. Рачкованов, з села Косівки Олександрівського району — О. С. Войтенко. Всі вони згадали березень 1944-го і своїх бойових друзів...

Л. КУЧМАГРА,
керівник загону червоних слідопитів Люшиневацької восьмирічної школи.
Голованівський район.

ДО ОТЧОЇ СЛАВИ

МІСЯЧНИК ОБОРОННО-МАСОВОЇ РОБОТИ

23 січня починається Все-союзний місячник оборонно-масової роботи, присвячений 68-й річниці Радянської Армії і Військово-Морського Флоту.

У провідних організаціях оборонного товариства дтсаафівці разом з комсомольськими активістами задалегідь розробили план заходів за програмою місячника. Передусім намічено активізувати роботу по військово-патрістичному вихованню молоді безпосередньо в трудових колективах, навчальних закладах. Тут пропонується заповіти В. І. Леніна, положення Конституції СРСР про захист соціалістичної Вітчизни, революційні, трудові і бойові традиції.

Комуністичної партії і радянського народу, героїчна історія радянських Збройних Сил. Наприклад, у Кіровоградському машинобудівному технікумі, спортивно-технічних клубах обкому ДТСААФ, першочинних організаціях оборонного товариства Світловодська та Олександрії намічено провести лекційні читання на теми: «XXVI з'їзд КПРС про зміцнення обороноздатності країни, підвищення бойового потенціалу радянських Збройних Сил», «Радянські Збройні Сили — могутній фактор миру, безпеки, надійний засіб приборкання агресивних сил», «ДТСААФ — помічник і резерв радянських Збройних Сил».

А дтсаафівці колгоспу імені Фрунзе Кіровоградського району, середньої школи № 34 м. Кіровограда організують спортивні змагання з військово-прикладних видів спорту, комсомольські активісти і комітет ДТСААФ виробничого

об'єднання по сівалках «Червона зірка» проведуть кілька засідань військово-патрістичного клубу майбутнього воїна «За Вітчизну» в цехах підприємства і гуртожитках.

Нині степівчани відзначають 40-річчя визволення міст і сіл області від німецько-фашистських загарбників. Цій даті присвячуються уроки мужності в школах, зустрічі з колишніми фронтовиками, спортивні турніри на призи героїв-земляків, масові старты з багатоборства ГПО.

У такому напрямі мають працювати всі дтсаафівці, об'єднавши свої зусилля з комітетами комсомолу. До участі у військово-патрістичних акціях слід залучити кожного комсомольця, кожну молоду людину і передусім майбутніх воїнів, які готуються до служби в Збройних Силах СРСР. Заходи за програмою місячника повинні сприяти дальшому піднесенню роботи, що спрямована на виховання молоді в дусі радянського патрістизму і пролетарського інтернаціоналізму, на підвищення її готовності до захисту Батьківщини.

Редакція запрошує своїх громадських кореспондентів, комсомольських і дтсаафівських активістів розповісти на сторінках газети про найбільш цікаві і змістовні заходи, що будуть проведені на місцях за програмою місячника. Надсилайте нам нариси про героїв-визволителів, матеріали учасників операції «Згадаймо всіх поіменно» та експедиції «Літопис Великої Вітчизняної», розповіді про те, як несуть солдатську службу воїни-земляки тощо.

Н ЕМАЄ в нашій країні людини, котра б не читала книг Аркадія Петровича Гайдара, не любила їх. Навчившись читати, насамперед ми знайомимося з його героїчною «Казкою про військову таємницю», про Хлопчиша-Кибальчиша і його тверде слово. Потім відкриваємо для себе «Чу-

ворогів, привів їх у табір і здав партизанам».

Добровільно, вступив у Радянську Армію і 15-річний Толя Комар, який повторив подвиг Олександра Матросова при визволенні Онуфрієвки. По всій країні, на усіх фронтах Великої Вітчизняної діти, виховані книгами Аркадія Гай-

ДО 80-РІЧЧЯ З ДНЯ НАРОДЖЕННЯ
А. П. ГАЙДАРА

ВІЧНО ЖИВІ

ка і Гека», «Блакитну чашку», «Долю барабанщика», «Далекі країни», «Р. В. С.», «Школу», «Тимура і його команду». Ці книги вже майже пістоліття виховують хлопчиків і дівчаток, учать честності, добра, безкорисливості, самовідданості й патрістизму.

Сам Гайдар у 14 років добровільно вступив у молоду тоді Червону Армію робітників і селян. В 16 років командував полком, героїчно загинув у грізному 1941-му... Його безсмертні книги зіграли велику роль у Великій Вітчизняній війні.

Безперечно, читали, знали і любили твори Аркадія Гайдара піонери Федя Шепель, Яша Матвієнко, Ваня Юрченко і Ваня Коноваленко з села Підлісного Олександрівського району, які ціною власного життя врятували партизанський загін імені К. Е. Ворошилова, що розташувався у Нерубайському лісі, допомогли йому успішно вийти з оточення. Після знущань озвіріли фашисти живцем закопали юних героїв.

Дванадцятилітній Ваня Бондаревський із села Розумівки Олександрівського району взявся провести двох гітлерівців, коли ті запитали дорогу на Сентова. Хлопчик перехитрив

дара, проявляли нечуванний героїзм, звершували подвиги.

У 1972 році на Ленінських горах при вході в Московський міський Палац піонерів виріс п'ятиметровий монумент гайдарівському літературному герою Хлопчишу-Кибаль-

чишу. Він символізує пам'ять про всіх хлопчиків і дівчаток, що віддали своє юне життя за Вітчизну.

Вічно юний, безстрашний Хлопчиш-Кибальчиш в полум'яному пориві мчить уперед. Немає сили, котра б зупинила його! Вітер роздуває його бороду, у правій руці — батьківська шабля, у лівій — горн. Він кличе всіх хлопчиків і дівчаток Країни Рад до світлого комуністичного майбутнього.

Безсмертні гайдарівські герої, як і їх автор, котрий заповідав нам: «Чесно жити, багато трудитись, міцно любити і берегти цю величезну щасливу землю, яка зветься Радянською країною».

М. НОЖНОВ.

На знімку: монумент «Хлопчишу-Кибальчишу» у Москві на Ленінських горах.

Фото автора.

Гайдар попереду іде

Літературний вечір, присвячений 80-річчю від дня народження відомого дитячого письменника, відбувся в шкільному клубі «Зірка Гайдара» села Підберезці Пустомитівського району на Львівщині. Спогади про автора улюблених книжок

радянських дітей надіслали по дню Євгенія Аркадієвича, сина Тимур Аркадієвич, письменники і журналісти, перші тимурівці. Надіслали на адресу шкільного клубу юних слідопитів і наукові дослідження філологів, істориків, літературо-

знавців. На кожному конферті — червона зірочка і піонерський нагорода: «Зірка Гайдара».

Нинішнім літературним святом тимурівці Прикарпатського села Підберезці відзначили 20-річчя свого клубу. З перших днів його створення головним у роботі юних слідопитів став пошук невідомих і малови-

чених фактів з біографії письменника, прототипів літературних героїв його творів. Друг Гайдара В. М. Чернишов подарував тимурівцям польовий компас письменника. Учасникам клубу вдалося розшукати героя гайдарівського нарису «Біла переправа» Ц. К. Купалюка. Є в сільській

школі і незвичайний альбом, де перелічено назви п'ятисот шкіл, бібліотек, вулиць і організацій нашої країни, що носять ім'я Гайдара. Недавно альбом поповнив ще один запис: з допомогою українських дітей створено літературний клуб «Зірка Гайдара» в НДР, у місті Деміці.

Кор. РАТАУ.

ОГЛЯД ЛІСТІВ

Щоб ваше прохання виконали

Листи з нинішньої обшпрної пошти «Диск-залу» можна розділити за тематикою на кілька частин. У першій — замовлення надрукувати слова пісень до якоїсь певної дати — у даний момент це був здебільшого Новий рік. З цього приводу хочемо сказати С. Молчанович з Погребняківського Новгородківського, Л. Герасименко з Кам'яної Кришки Ульяновського, А. Башті з Балахівки Петрівського районів, О. Ганебний з Кіровограда, що виконувати такі прохання часом редакція не має змоги. По-перше, сторінка «Диск-залу» виходить лише раз на місяць, а по-друге, листи, буває, «Молодий комунар» одержує вже тоді, коли потрібна дата минула.

Г. Карпунічова з Олександрії, Т. Пинюка з Новоукраїнки, Л. Захарченко з Хмельового Мадонівського району цікавляться, де можна дістати ноту пісень, що їм сподобалися. Для цього варто частіше заглядати в нотно-музичні відділи книжкових магазинів, куди регулярно надходять збірки нових пісень.

Автори третьої частини листів хотіли б прочитати на сторінках газети розповіді про творчість улюбле-

них солістів, композиторів, ансамблів. Таке бажання мають Л. Гриділа з Ново-петрівки та Н. Козинська із Липнявки Добровеличківського району, А. Земцов із Новгородки, О. Неженська зі Степанівки Олександрійського району та багато інших. Шановні друзі! Якщо ми не вмішуватимемо докладних розповідей, то врахувавши бажання ваші побажання у добірках «Музичний калейдоскоп».

Скажемо кілька слів і про стиль деяких листів. Ні-ні та й трапляються в них уже не прохання, а просто-таки ультимативні вимоги типу «вишліть негайно», «повідомте терміново», «чекаю до такого-то числа» і т. д. Навіть якщо задовольнити вимоги, то в подібній формі прохання ми можемо, то не будемо: таке право нам дає недотримання надто категоричними дописувачами найважливішого принципу спілкування «Передусім — ввічливість». Нам приємно, що цю істину добре засвоїла з Юр'ївки Добровеличківського району: вона вибачилася перед редакцією і за не зовсім ідеальний почерк, і за можливі помилки. Радимо вам, друзі, дбайливіше ставитися до оформлення своїх послань і по можливості точно вказувати назви пісень, та цитати з них.

Перед виступом.

Фотоетюд В. Гриба.

Марк Чепмен прицілювався і натиснув на спусковий гачок. Людина, яку він, шаленіючи, вистрілював п'ять разів, була йому добре знайома, — роками обожнював свою жертву. А за шість годин до трагічних пострілів Чепмен взяв у цієї людини автограф. Вбивство збентежило поліцію і власті Нью-Йорка, хоч, здава-

жертвою Чепмена тому, що «зв'язався з політикою». Сенсаційне вбивство Леннона, яке набуло розголосу і породило безліч пліток, стало призоном, крізь яку багато хто на Заході вперше подивився на стару проблему взвезових зв'язків музики й політики.

І марно західні ідеологи намага-

тайте відверто себе: «Чи знаю я про що співають ті чи інші популярні рок- чи дискозріжні? Ось уривки з листа в «Комсомольську правду» 20-річного М. Шипілова: «Багатьом, і мені в тому числі, найчастіше не відома орієнтація тієї чи іншої західної рок-групи. Гарні голоси і вишукані мелодії — безперечно, якості позитивні. Але мені розповідали, як гарні голоси з одного популярного західного ансамблю пропонували бомбити мирні поселення...»

Такий він, зворотний бік невинності, бездумного захоплення деякою частиною нашої молоді західною музикою.

Чому ж прогресивні виконавці часто залишаються осторонь сліпучих софитів молодіжної естради? Та тому, що вони, не маючи фінансової підтримки королів індустрії розваг, не можуть вразити глядачів розмаїттям костюмів, дивами світлотехніки. А на шляху до слухачів їм постійно створюють штучні перешкоди.

Нелегко на Заході досягти сцени тим, хто не уподібнюється Саймону та Гарісон з англійського квінтіту «Дюран Дюран», котрий минулого року заявив журналістам: «Ми хочемо бути ансамблем, під музику якого танцювали б навіть тоді, коли падають бомби».

Яких крайніх форм може набувати реакція спрямована на західній музиці, поміркуйте самі. Недавно група «Секс пістолз» проспівав пісеньку, що виправдовувала фанатів: «Боже, бережи Мартіна Бормана й жінку з ним. Вони не чинили зла, вони просто розважалися» (і). Малючі сенсації такого роду, підслідує динаміками, звалилися на прихильників ансамблю. Майкльм-Макларен — антрепренер цієї групи в інтерв'ю репортерів газети «Дейлі міррор» відверто зізнався: «Так, я маніпулюю чотирма темними бездарними хлопцями. Вони не тільки не розуміються на музиці, а й ледве пишуть та читають». Заради чого маніпулює? Заради грошей... Аналогічні ансамблі панівного проголошували: «Майбутнього немає. Яке може бути майбутнє, коли над усіма нависла економічна криза? Коли повсюди жорстокість, хаос? Не думай про день завтрашній. Живи сьогоднішнім. Пляж на всі душовні ностри у вигляді релігії, утопії, політики. Ти молодий і ще пестити статі гарним трупом». Ось життєва позиція, яку вони нав'язують сучасній молоді.

С. КИЧИГІН,
журналіст-міжнародник.

(Продовження у наступному випуску «Диск-залу»).

ПРО ЩО СПІВАЮТЬ ЗАХІДНІ «ІДОЛИ»?

лося б, до такого тут давно звикли. На 8 грудня 1980 року в місті вже було вбито сімсот чоловік. Чепмен почав нову сотню.

Пізніше, в 1981 році, президент США Р. Рейган, виступаючи на сесії міжнародної асоціації начальників поліції в Новому Орлеані, скаже про масштаби злочинності в Сполучених Штатах таке:

«Тільки за той час, поки ми з вами перебуватимемо сьогодні разом, щонайменше одну людину буде вбито, 9 жінок будуть зґвалтовані, 67 американців пограбовані, на 97 чоловіків будуть вчинені серйозні напади і відбудеться 389 квартирних крадіжок. І все це станеться за наступні 30 хвилин».

Але 9 грудня 1980 року, коли телеграфіст агентства по всьому світу розніс сенсаційну звістку про 701 вбивство в Нью-Йорку, президент був категоричний. Ні, заявив він, заборона на продаж вогнепальної зброї приватним особам не входить у його плани. Адже право носіння зброї — священне право кожного американця на оборону. Якщо ж пістолет потрапить у руки психічно хворої людини, то це не похитне позицію Білого дому. Як у випадку з Чепменом. Психіатри були «одностайні» — у нього «не спрацювала» гальмівна система. Черговий убивця-самітник. Маніяк-неврастенік. І тільки!

Прогресивна громадськість США та інших країн не без підстав вбачала в тому, що сталося, чергове політичне убивство. Ні те, що Чепмен діяв сам, ні те, що його першою системою залишався бажати кращого, стану справ не мінняло.

Всесвітньовідомий співак, поет, композитор Джон Леннон, один із засновників ансамблю «Бітлз», став

ється запевняти, що легка естрада на музику — поза всякою політикою. Це не відповідає дійсності. Про це треба пам'ятати завжди.

Напередодні нинішнього року проводились опитування, за результатами якого журналісти спробували визначити найпопулярніших зарубіжних музичних виконавців. Було опитано понад 2500 чоловік, переважна більшість яких молодше віком до тридцяти років. Кращим зарубіжним співаком назвали Адріано Челентано (552 голоси). На другому місці виявився Джо Дассен (213 голосів), на третьому — Деміс Руссос (138 голосів). Усього названо 61 виконавця. Серед зарубіжних співаків найбільше голосів набрала Рафаелла Карра (273 голоси), на другому місці — Сюзі Кватро (234 голоси), на третьому — Мірей Матьє (227 голосів). Усього було названо 41 співачку. Серед зарубіжних ансамблів — кількість їх в анкетах сягає 72 — найбільше голосів зібрав квартет АББА (305 голосів), на другому місці виявились «Смоні» (216 голосів), на третьому — «Пік Флойд» (194 голоси).

Як бачимо, зарубіжні виконавці й ансамблі досить відомі. Чим зумовлена ця популярність? Неабияку роль тут відіграють сучасне музичне оформлення, сильні голоси, яскраві, інколи незвичайні костюми, захоплююча ритміка, своєрідна пластика і манера триматися на сцені, сміливе застосування останніх досягнень електроніки.

До речі, голоси учасників квартету «Бітлз» ставилися в один ряд з голосами кращих оперних співаків Європи.

Але давайте пригадаємо, про що співають західні виконавці? Запи-

ВИ ЗАМОВЛЯЛИ ПІСНЮ

ТРАВА У ДОМА

Музына В. МИГУЛИ.

Стихи Н. ДОБРОНРАВОВА.

Земля в ілюмінаторе, земля в ілюмінаторе,
Земля в ілюмінаторе видна...
Как сын грустит о матери, как сын грустит о матери,
Грустим мы о земле, она одна.
А звезды тем не менее, а звезды тем не менее
Все ближе, но все так же холодны.
И как в часы затмения, и как в часы затмения
Грустим мы и земные видим сны.

ПРИПЕВ:

И снится нам не грохот космодрома,
Не эта ледяная синька,
А снится нам трава, трава у дома,
Зеленая, зеленая трава.

А мы летим орбитами, путями незбытыми.
Прошит метеоритами простор...
Оправдан риск и мужество, космическая музыка
Вплывает в деловой наш разговор.
В какой-то дымке матовой Земля в илюмінаторе,
Вечерняя и ранняя зоря...
Как сын грустит о матери, как сын грустит о матери,
Идет сына мать, а сынової Земля...

ПРИПЕВ:

«Диско-баня»

На репліку, надруковану під таким заголовком у «Молодому комунарі» 22 жовтня 1983 року, редакція отримала відповіді від голови Маловисівської міської Ради народних депутатів І. М. Небоги та з Маловисівського району ЛКСМУ.

У відповідях повідомляється, що факти, про які йдеться в «Диско-бані», справді мали місце в роботі місцевої дискотеки. Нині вирішується питання ус-

УСІ ГРАНІ СХОЖОСТІ...

До редакції надійшов відгук на публікацію «Космічний трафарет» («МК» за 17 грудня 1983 р.). Учень Кіровоградського ТУ-1 В. Вишневський вважає, що «Диск-зал» недохвалив його улюблений ансамбль: «Щоб характеризувати ансамбль, необхідно знати всі грані його творчості».

Останні слова мали б означати, що сам В. Вишневський вивчив ту творчість уздовж і впоперек. Яким же чином, цікаво? Бував на репетиціях музикантів, брав у них інтерв'ю, супроводжував їх у гастролях?

Ясна річ, ні. Автор «сердитого» листа на підтвердження своєї компетентності тільки й спромігся сказати: «У «Спейс» немає однакових композицій».

Правильно, нема. Але є схожі, що зовсім не значить, що вони невідлі. Просто сама музика «космічного» напрямку не така вже багата на виразальні засоби, оскільки вони досить специфічні. Тож для підтримання «чистоти жанру» виконавцям доводиться користуватися з більшим чи меншим успіхом — уже апробованими стандартами, чи, якщо хочете, трафаретами. Це призводить до неминучих повторів навіть у доробку різних колективів. Порівняйте спейсівську «Синяву» й «Провінційне диско» з репертуару відомого радянського «космічного» ансамблю «Зодіак» — обидві композиції дуже гарні, дуже популярні і — майже однакові...

Н. ДАНИЛЕНКО.

Редактор
Ю. СЕРДЮЧЕНКО.

«Молодой коммунар» — орган Кировоградского областного комитета ЛКСМ Украины.

На украинском языке.

НАША АДРЕСА:
316050, МСП,
м. Кировоград,
вул. Луначарського, 36.

ТЕЛЕФОНИ: редактора — 2-45-00; відповідального секретаря — 2-46-87; відділу комсомольського життя — 2-46-57; листів і масової роботи — 2-45-36; пропаганди — 2-45-36; учнівської молоді — 2-46-07; військово-патріотичного виховання та спорту, фотолaboratorії — 2-45-35; оголошень — 2-56-65; коректорської — 3-61-83; нічної редакції — 3-03-53.

Зам. № 40.

Тираж 58 700

Газета виходить у вівторок, четвер і суботу.
Друкарня імені Г. М. Дмитрова видавництва «Кіровоградська правда» Кіровоградського обкому Компартії України м. Кіровоград, вул. Глібини, 2.

БК 03019.

Обсяг 0,5 друк. арш. Індекси 61103.